

Jarmila Kovářová – životopis

Jarmila Kovářová, rozená Švejdová, se narodila 13. října 1930 v Předním Poříčí. Vyrůstala na statku, který vlastnila její rodina, a na kterém jako dítě moc ráda pomáhala. S rodiči měla skvělý vztah a s lidmi z vesnice též vycházeli výborně.

Na základní školu chodila v Březnici, kterou měli od statku vzdálenou 2 km. Jejím oblíbeným předmětem byla literatura, neboť ráda četla. Byla bezproblémovou žákyní a se školním režimem byla též spokojená. Jarmila Kovářová chtěla na střední zemědělskou školu, ale nebylo jí to umožněno, neboť byla ze statku. Škola v Březnici chtěla pomoci jejímu bratrovi na střední školu tím, že ho vyhlásila nejlepším žákem, ale nepřicházelo v úvahu.

Roku 1945, kdy Jarmile nebylo ani patnáct let, viděla Němce jdoucí od Prahy po silnici. Jarmila šla s tatínkem opravit výběhy pro dobytek, když jim proletěla kulka nad hlavou, oba nechali práce a utekli se schovat do domu. Jarmila s otcem přežili, ale dva kluci, kteří se šli na Němce podívat, byli zastřeleni. Konal se velký pohřeb, kde Jarmila byla družičkou, neboť jednomu z kluků bylo pouhých osmnáct let. Svatební šaty dostala od manželky stavitele Spálenského, protože v té době si lidé rádi navzájem pomáhali.

V únoru roku 1948 už ale všichni věděli, že je konec demokracie.

Její otec napsal článek o tom, jak komunisté tlačí na sedláky, aby vstoupili do JZD, ona text předala svému strýci v Praze. Když se ale z Prahy vrátila do bytu, kde bydlela, už na ni čekala StB, která okamžitě vyžadovala legitimaci, poté zavázala paní Kovářové oči, aby nevěděla kam ji vezou, ale ona už věděla, že její příbuzní jsou zatčeni a jsou v Plzni ve vazbě. Při výslechu ji nebili, souzená byla poté paní Brožovou Polednovou na šest let za špionáž. Tatínek na deset let, vězněn byl v Jáchymově, mezitím, co Jarmila byla vězněna až na slovensko-maďarských hranicích v Želiezovcích, v nápravně-pracovním táboře pro ženy, kde pracovala na zemědělském statku, uklízela u krav a dojila, což Jarmile vyhovovalo, neboť na tuto práci byla zvyklá už od dětství. Nejvíce je ale drželo to, že jim Slováci dali třikrát denně hrnek a ony si tak mohly vypít mléko, které si samy dojily.

Propuštěna byla po pěti letech. Když odcházela, tak na ni ještě volali, protože zde měla dopis od maminky, v kterém stálo, že už se nemá vracet domů, protože je vystěhovali za Blatnou, proto má jet ke strýci do Prahy, kde se s maminkou setká. Jarmila byla ráda, že se konečně setká s rodinou, ale to, že se nevrátí domů ji zasáhlo.

Paní Kovářová se provdala za muže, který pracoval v Praze na ministerstvu, a s kterým se znala delší dobu. Poté, co byla Jarmila propuštěna, z Prahy odešel a nakonec byl i s Jarmilou zaměstnán v Písku v Jitexu. Mají spolu dvě děti. Dceru, syna a tři pravnoučata.